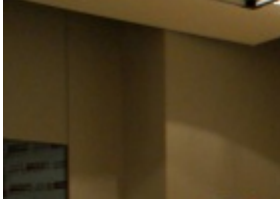

'Arrels cristianes de Catalunya' continua ben vigent

Dv, 16/01/2015 per Catalunya Religió

(Glòria Barrete -CR) "No sembla que el document tingui 30 anys, i en algunes de les afirmacions fins i tot sembla premonitori del que vivim en l'actualitat", ha afirmat el sociòleg, periodista i sociòleg, **Salvador Cardús**, en la taula rodona "Església i Catalunya: 30 anys de la carta pastoral Arrels cristianes de Catalunya" celebrada aquest dijous al vespre a les Cotxeres del Palau Robert i organitzada pel [Memorial Bisbe Joan Carrera](#).

El document [Arrels Cristianes de Catalunya](#) enguany compleix trenta anys de vida i és una de les grans herències del **bisbe Carrera**: va ser el redactor principal del text que van aprovar el bisbes. Un document de la Conferència Episcopal Tarraconense, publicat el 1985, sobre la relació entre el catolicisme i la societat catalana. El text reconeixia la realitat nacional de Catalunya, explicava la presència de la fe cristiana durant la història del país i els bisbes es comprometien a seguir servint la societat catalana. Tota una declaració d'intencions que "trencava amb l'*statu quo* en un moment polític desfavorable per a Catalunya", ha recordat el qui va ser president del Parlament de Catalunya, **Joan Rigol**.

Un context homònim a l'actual

Segons la descripció dels participants en el debat, fa 30 anys a Catalunya es respirava un temor generalitzat, després que amb un pacte del PSOE i la UCD s'aprovés la Llei Orgànica d'Harmonització del Procés Autònom el juny de 1982. La idea d'aquesta norma legal havia sorgit després del Cop d'estat del 23 de febrer del 1981 i preveia que la transferència de competències es realitzaria progressivament segons la capacitat de cada comunitat autònoma fins a arribar a equiparar les unes i les altres. A Catalunya es va considerar com a un atac a l'autogovern i un gir del govern espanyol, i va donar lloc a una [gran manifestació](#) convocada per la Crida a la Solidaritat el 13 de març de 1983 en que assistiren més de 300.000 persones.

En un context "molt semblant a l'actual", ha explicat Cardús, es publica *Arrels Cristianes de Catalunya*: "en un moment de transformació política profunda, d'una gran crisi econòmica que eleva l'atur fins al 22%, i amb una Església catalana formada en la gran majoria per bisbes catalans". En aquest context, força homònim

a l'actual, sorgeix el document d'Arrels, el text de la Tarraconense "més citat i amb més ressò fora de l'àmbit eclesial", ha apuntat el periodista i presentador de la taula rodona, **Francesc Rosaura**. Un text que "opina sense por, igual que ho feia el bisbe Carrera".

Un text "clarivident" de deu capítols en el qual es [recullen temes](#) com la catalanitat, el compromís amb el país, la llengua, la dificultat econòmica, la justícia social, el pluralisme o el fenomen migratori. Uns temes que fan que el text "sembli pensat per ara", ha afirmat Cardús, i que el fa ser referent per tota una generació.

"Sóc de la generació de capellans d'Arrels Cristianes", ha explicat **Jaume Aymar**, director de Ràdio Estel i de *Catalunya Cristiana*. Una generació que es va sentir identificada pel discurs del document i que "sintonitzava amb la majoria del poble català, que sabia que l'Església catalana estava al costat del poble", ha recordat el director d'Afers Religiosos de la Generalitat, **Enric Vendrell**. Vendrell, que en el moment de la publicació del document només tenia vint anys, ha volgut expressar el que va suposar *Arrels Cristianes* a través del record del seu pare: "recordo que el meu pare em va regalar un exemplar i el considerava molt important; ell també distingia el concepte d'Estat i de nació, igual que el document". Un document que, segons Vendrell, "contenia un desig: que l'Estat pogués garantir un Estat català".

Caldria un altre text de l'episcopat català?

Ara bé, què en queda de tot aquell compromís de l'episcopat català? hauríem d'esperar avui dia un altre document? Cardús és taxatiu a l'hora d'afirmar que "la història ens indica que s'està anant cap a un procés involutiu i no cap el seguiment dels passos del bisbe Carrera". Per ell el document [Al servei del nostre poble](#) n'és una mostra i [el document](#) sobre el posicionament de la Tarraconense en el Dret a Decidir, un altre. Els ponents han deixat palès que un altre document com 'Arrels' seria inviable, donada la realitat eclesial actual. Cardús, però, ha fet broma demanant que "si el 28 de setembre els bisbes catalans tornen a demanar una Conferència Episcopal Catalana, jo ja em dono per satisfet".

L'acte l'ha tancat la vicepresidenta de la Generalitat de Catalunya, **Joana Ortega**, per qui el document ha estat "molt útil en moments difícils de la nostra història", com, per exemple, "quan la Conferència Episcopal Espanyola [va dir](#) que la unitat d'Espanya és un bé moral". "Arrels és proper, és un dels documents més transcendents, i ha resistit el pas del temps".

30 anys d'un document amb "una mirada àmplia que és reflex d'una Església que va ser capdavantera", ha afirmat Aymar. "L'esperit del bisbe Carrera perviu", ha explicat, "i *Arrels Cristianes* també".